

sen hidtil har havt i Fredstid eller som det har faaet under Krigen. De senere Mars Begivenheder synes at have viist, at den Plan, man tidligere har fulgt, uagtet den har været meget kostbar, ingenlunde har været istand til at sikre en hurtig, kraftig og hensigtsvarende Udvikling af Landets Hærstyrke, og det foreliggende Finantsoverslag, hvorved der i en Baa-bensstilstandtid paabyrdes vort lille Land en Udgift af 6 Millioner til Hærvæsenet, er et Bevis for, at det hidtil fulgte System allerede af finantstille Grunde nødvendigen maa forandres. Hvad Udvalgets Flertal maa forlange af Krigsbestyrelsen, er Fremlæggelsen af Planer, hvorved en baade for Statens Sikkerhed og dens Finantsfer mere betryggende Tilstand kan ventes tilveiebragt, og det vilde neppe være tilraadeligt for Thinget at bevilge næste Mars Budget uden i Genhold til saadanne Planer. Den Fordring, som man i finantstiel Henseende maatte stille til disse, vilde være, at de medførte Beparelser baade i Landets Penge og i Folkets Tid og Kræfter, og at de tilveiebragte en større Orden og Lethed i at bedømme, hvad enhver, fuldstændig eller delvis, Udvikling af Hærstyrken vilde koste. Spørgsmaalet er, om saadanne Planer ere mulige, naar der tillige skal vindes Sikkerhed for, at Hæren ikke alene ligesaa godt, men endogaa bedre end hidtil skal kunne opfylde sin Bestemmelse. Afgjørelsen af dette Spørgsmaal maa vel egentlig stiges at ligge udenfor den Udvalget stillede Opgave; men Udvalget har dog ikke kunnet undlade at tage det under Overveelse, da Muligheden af at forberede fremtidige Beparelser paa det Nøieste er knyttet dertil. De Ideer, som ved Udvalgets Drøftelse af denne Sag ere komne under Overveelse, skal man nu tillade sig kortelig at fremstille, i det Haab, at deres Prøvelse af Rigsdagen, af Regjeringsringen og af Folket vil lede til en heldig Ordning af dette for Landets Vel saa vigtige Anliggende.

Man har foreslaaet, at begge Krigsmagter samles under een Overbestyrelse. Dette Forslag er ikke alene grundet paa det allerede for en overfladisk Betragtning fremtrædende nære Slægtskab mellem flere af de vigtigste herhen hørende Bestyrelsesgrene, men ogsaa

paa de ved en nærmere Undersøgelse paaviste uheldige Følger af Sondringen for mange i finantstiel Henseende meget vigtige Dele af Hærvæsenet, saasom ved Anskaffelsen af Baa-ben, Skyts og mange andre Arter Krigsmateriel, ved Forpleining, Beklædning, Værksteder og Gaandværksdrift, Lægevæsen, Pengeforvaltning o.s.v. Den Adskillelse, der indtræder i den egentlige Krigsstyrkes Ordning og Anvendelse, er dog ikke saa betydelig, at jo en Fællesbestyrelse er tænkelig, ja ved mange Leiligheder vil være nyttig. — Man har meent, at der burde tilveiebringes en nærmere Forbindelse mellem Underclasser og Overclasser, derved at der fra hine stete Forfremmelser til disse, fornemmelig paa Grund af den Dygtighed, som Personer i Underclasserne ved deres Tjeneste i disse maatte have erhvervet sig.

Man har anseet det for hensigtsmæssigt, at Antallet af de kostbare Befalingsmænd i Overofficersclassen formindskes, og derimod Antallet af Befalingsmændene af Underclasserne forøges, stilles paa en gunstigere Fod og ikke bindes for længe til Tjenesten. Det maatte formentlig ansees for en Nødvendighed, at foreløbigt ingen Forfremmelse skeer ud over Oberst i Landhæren og Commandeur i Søhæren, saalænge nye Planer ikke have faaet Lovkraft. Forsaavidt Hærføringen kræver høiere Befalingsmænd, maae dertil ansættes Oberster med Generals Titel og Gagetillæg og Commandeurer med Admirals Titel og Gagetillæg, men uden virkelig Forfremmelse.

Man har foreslaaet, at den almindelige Børnepligt benyttes til i alle Grene af Krigsvæsenet at indføre et vel ordnet Krigsreserve-system, og at Fredsøvelserne indrettes derefter.

Man har tænkt sig, at Indordningen under Væbningsvæsenet meget vilde lettes, naar den tilvørende Ungdom allerede fra tidlig Tid blev forberedt paa sin Bestemmelse, at indtræde i Hærstyrken.

Man har foreslaaet, at Krigsmateriellet saavidt muligt indrettes i Overensstemmelse med Landets eiendommelige Forhold, saa at man undgaaer Anskaffelsen af Alt, hvad der ikke er aldeles nødvendigt, og derimod i Fredstid henvender sin Opmærksomhed paa de Gjen-